

REDACTIA:
și
ADMINISTRATIA:
Batthyányi uteza Nr. 2

Arieti și cores-
pondențe pentru pu-
blicare se trimit re-
dactiunei.

Concurs, inserțiuni
precum și taxele de
abonament se trimit
Administrației ti-
pografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

Nr. 5069/1907.

Examenul de evaluație preoțească, cu candidații la preoție din dieceza Aradului, prescris prin Statutul-Organic și Regulamentul special, se va ține la Luni în 17/30 Septembrie 1907 și zilele următoare la 9 oare anteamează în sala de ședințe a Consistorului diecezan gr. ort. rom. din Arad.

La examen sunt admisi toți acei absolvenți de teologie, cari conform §-lui 8 din Regulamentul special și-au subșternut aici până la 31 August cererile corespondențor instruite.

Consistorul episcopal gr. ort. rom. din Arad.

Nr. 23/1907 E. G. B.

Concurs.

Se publică concurs pentru 2, eventual 3 stipendii de căte 400 coroane anual din fundația Elena Ghiba Birta pentru anul școlar 1907/8 cu terminul de 22 Septembrie (5 Octombrie) a. c.

Îndreptați la aceste stipendii sunt în prima linie rudenile testatoarei, iar concurenții neînruși de religiunea gr. ort. română din comitatele Arad, Bihor, Bichiș și Cenad, numai atunci se primesc, când lipsesc competențe dintre rudenii.

Concurenții au să-și înainteze cererile lor la adresa comitetului administrativ al fundației Elena Ghiba Birta în Arad, provăzute cu timbru de 1 cor, și instruite cu următoarele documente originale ori copii autenticate:

1. Extras din matricula botezaților, provăzut cu clauzula parohului local, că și de prezent aparține bisericei gr. ort. române.

2. Rudenile mai au să adnexeze și informație familiară.

3. Atestat de paupertate dela direcțoria competentă, cu date pozitive despre starea materială a părinților și a concurențului. Acest atestat să fie confirmat prin subscrierea parohului local.

4. Testimoniu școlastic, că a absolvat cel puțin școala elementară cu succes, iar aceia, cari au ascultat deja cursuri gimnaziale sau academice respective universitare, să dovedească, că au câștigat astfel de testimoniu, încât pot trece la cursurile superioare.

PREȚUL
ABONAMENTULUI:
PENTRU
AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI
STRĂINATATE:
Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.

Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 266.

5. Certificat medical, despre starea sanitată.

6. Dacă concurențul a întrerupt studiile, are să dovedească prin act autentic, unde a fost și ce purtare a avut.

7. Concurențul să arate specialitatea, la care și locul unde are să urmeze studiile, precum și dacă are ori ba alt stipendiu. Pentru cazul, că concurențul ar fi înscris deja la vre-un institut de învățământ, aceasta să o dovedească prin certificat dela direcția respectivului institut.

8. Fiecare stipendist este obligat, ca după terminarea studiilor să asigure comitetul administrativ, că îndată ce își va ajunge scopul dorit și îi va permite starea materială va depune pentru totdeauna 50 cor., pentru augmentarea acestei fundații.

9. Petițiunile lipsite de condițiile de mai sus ori sosite după terminul de concurs nu se vor lua în socotință.

10. Fiecare recurent să indice locul și poșta ultimă, unde să i-se trimită rezoluția.

Arad, 5/18 Septembrie 1907.

Pentru comitetul administrativ al fundației „Elena Ghiba Birta”:

Ioan I. Papp, m. p.,
episcop.

Un raport.

Este în mintea tuturor recentă revoltă din România și durerea ce a pricinuit tuturor inimilor simțitoare acel nefericit eveniment. După potolirea stărilor și îndrumarea de sanare a împrejurărilor, pentru stabilirea atât a culpabilității, cât și a vredniciei conducerilor satelor, preoții și învățătorii din regatul de peste Munti, actualul ministru, d. Sp. Haret a făcut M. Sale Regelui Carol un raport lămuritor și clar, din care dăm și noi aci părțile caracteristice, din muncă bună, a conraților din țara română, vecină.

Sunt numai puțini ani, de căt devenise evidentă greșeala cea mare ce se făcea, de-a se neocosi rolul social al învățătorilor și al preoților și de a nu se avea nici o grije de starea lor sufletească. Si a fost deajuns un singur apel la patriotismul și abnegația lor, pentru ca numai în doi trei ani să se înjghebeze acea minunată activitate, care a dat băncile populare, tovărășile cooperative și care a deșteptat în sate un început de sănătoasă viață intelectuală, cum nu se mai văzuse până atunci. Acesta a fost cel mai potrivit răspuns cel-puteau da și unii și alții la învinuirile pe care li le aduceau acei, cari, drept orice contribuție la buna stare a sătenilor, se mulțumiau cu generalizări usoare.

Nu este nici o îndoială că, dacă activitate aceasta ar fi continuat a se desvoltă în liniște și bine îndrumată un timp mai indelungat, ea ar fi contribuit în mod puternic pentru a modifica în bine starea lucrurilor și poate pentru a înlătură chiar cu totul unele din cele mai însemnante din cauzele cari au adus turburările de astăprimăvară...

Chiar dacă cazurile de vinovăție ale învățătorilor și preoților ar fi fost număroase și neîndoioase, încă era lucru grav ca dela vina cătorva să se generalizeze acuzația pentru un întreg corp de funcționari, cari tocmai atunci se aflau în una din perioadele cele mai rodnice și demne de laudă ale activității lor. Dar cercetarea făcută a dovedit că acele cazuri de vinovăție, sunt departe de tot. Cel mult dacă au fost în toată țara 9 preoți și 18 învățători, a căror vinovăție să nu fie încă în discuție, și încă din acești din urmă, cel mai culpabil este un suplinitor. Este oare rational, este drept, ca pentru 27 de vinovați să se condamne un întreg corp de peste 11 mii membrii?

E adevărat însă, că cei învinovăți au fost mulți. În primul moment al turburărilor, un mare număr de învățători și de preoți au fost urmăriți, arestați, dati în judecată. Unii din ei au avut să suferă neajunsuri mari, până să se lămurească lucrurile și să se cunoască adevărul. Dar atunci s'a văzut că în marea majoritate a cazurilor, învinovățirile ce li-se aduseră proveniau din neștiință, din reavointă, din invidie, din graba unora de a aruncă răspunderea asupra altora, pentu a scăpa ei însăși de răspundere, și foarte adeseori din dorința de a se suprimă niște oameni, cari începuseră a deveni o piedecă serioasă pentru multe obiceiuri reale, din trecut.

Astfel nu odată s-au văzut cămatari de ai satului denunțând vindiciei publice pe învățătorii și pe preoții, cari prin înființare de bănci populare, puseseră un frâu cametei. Nu odată s-au văzut speculanți de pământ, căutând să impedece în acelaș chip construirea unei obști de arendare. Ne aducem aminte că tot astfel în 1898, când cu agitațiile din câteva județe de lângă Dunăre, au fost denunțați ca vinovați cățiva învățători, cari începuseră propaganda contra alcoolismului și că denunțătorii lor fuseseră cărciumarii.

Sarcina judecăției nu este încă împlinită, căci nu toți cei acuzați au fost judecați. Dar din căt s'a facut

până acum, se știe deja cu siguranță că învinuirile aduse în primul moment învățătorilor și preoțimii au fost exagerate într-o măsură foarte mare, chiar dacă s-ar admite că toți cei cari sunt sub urmărire ar fi recunoscuți vinovați până în cele din urmă.

Documentele și științele pe care mă interesează au fost reunite până în ziua de 31 iulie trecut. Desigur că cu timpul vor ieși și alte fapte noi, cari vor complica pe cele expuse aici; atunci cu respect voi spune din nou la cunoștința Majestății Voastre rezultatele nouilor cercetări. Dar cercetarea pe care am făcut-o până acum, și al cărei rezultat îl spun Majestății Voastre prin referatul de față a pus în evidență meritele multor învățători și preoți, cu ocazia răscoalelor, precum și vinovăția altora. Pentru aceștia din urmă, justiția își va face datoria și va pedepsii pe ceice se vor găsi că merită; ar fi chiar de dorit ca pedeapsa lor să fie mai aspră, pentru că vioala lor este mai mare, dacă ținem seamă de caracterul înalt al misiunii lor sociale.

Dar pe cei meritoși numai Majestatea Voastră are puterea de a-i răsplăti, și este bine și drept ca, alături cu reprimarea vinovăției, să se pună răsplătirea meritului.

De acea cu respect spun semnaturii Majestății Voastre alăturatele proiecte de decrete, prin cari se conferă medaile „Răsplata Muncii pentru școală” și „Răsplata Muncii pentru biserică”, acelor învățători și preoți, cari în Martie trecut și-au făcut cu vrednicie datoria lor.

Mulți dintr-ânsii și au făcut această datorie cu pericolul vieții lor, într'un timp, când numai faptul de a rămâne cineva în mijlocul răsculaților și de a se încerca să-l facă să întăleagă de cuvânt, era deja un act de mare curaj. Înaltul semn de bunăvoieță al Maj. Voastre va redă întregului corp al preoțimii și dăscălășii rurale tot curajul și energia de care are nevoie, și-l va arăta drept ceace în adevăr este în mare lui majoritate: harnic, modost, devotat și priceput muncitor pentru luminarea și îndreptarea spre bine a țărănimii noastre.

O carte de școală.

(Urmare și fine).

Mi-se va obiecționa că am o ură față cu citatele, deoarece am. Praxa adeceea m'a învățat să nu fiu prieten în decursul catehizației citatelor, decât în măsură foarte restrânsă, — și mai ales în clasele elementare pentru cari e făcută cartea menționată.

Împărțirea materialului e făcută în cartea părintelui Grismariu nu ca și în manualele de până aici, ci pentru ușurare sunt fixate în Test. Vechiu săse pe perioade iar în cel Nou trei împărțiri principale. În T. V. la periodul judecătorilor era bine a se mai lăsa și Gedeon ori Samson care și în tradiția poporului a trecut; bine cred ar fi fost și aceea, ca după perioada III, Timpul judecătorilor, să nu fie urmat piesa 23.

Prorocul Samuil, astfel intitulat, ci numai „Samuil”, căci prorocii Ilie și Iona sunt luati în periodul regilor și aşa nu-i consecvență; Samuil e drept că a fost și proroc, dar pentru evitarea dumeririi elevilor, era cu cale a procede cum relevau mai sus.

Limba întrebuițată în cărtică în raport cu limbajul altor cărți de școală e bună, dar puține observări se pot face și aici — Sunt adecație cuvinte și expresiuni de îndreptat, care le și prezint în următoarele:

La pag. 5. în loc de Dumnezeu a făcut pe om aşa — corect va fi — Dumnezeu pe om l'a făcut aşa; — la pag 9 se zice că apa potopului s'a înălțat 150 zile, care e un neadevar, căci apa la atâtea zile săzuse deja cu totul; la pag. 10. se zice despre Avram și Lot că aveau atâtea vite „încât nu-i cuprinde pământul”, prin ce se prea esagerează faptul, iar ca fenomen fizic este o imposibilitate, care în povesti poate figura, dar în o carte de școală nicicând; în loc de „păstorii dobitoacelor” = păstori, (căci lucru se nătărește de sine că păstorii câmpului numai vite păstoresc); în piesa 9 se zice că Avram „și-a înșelat” asinul = în loc de înșeuat, ori pus șaua; eliberat = slbozit; în piesa 17 în loc de 60 mii bărbați — 600 mii; e corect, cum indică sf. Scriptură, — în piesa 30 „regatul a avut o durată” = regii din neamul lui Iuda au împărățit mai mult; aci nu-i de altcum greșală, numai terminul subliniat necunoscut elevilor și aşa e bine să fie înlocuit cu termin mai popular. — În bucată 1 din Test. N. în loc de „atunci s'a deslegat limba lui”, — atunci i-s'a deslegat limba; forma din manual e arhaică cum putem asta în căzani, dar azi nu mai corespunde cerințelor gramaticale.

În piesa 4, începutul e greoiu, propoziția întreagă e forțată, cu topică neromânească — mai corect ar fi aşa: Pruncul născut în Viteleem la opt zile după nașterea sa, a primit numele de Iisus adecație Mântuitor, pre cum zisește ingerul; numirea „acride” e necunoscută, dreptce e cu cale să fie înlocuită cu „lăcuste”, care cuvânt îl cunoaște tot omul. Necorectă zicere e apoi una din piesa 20 unde astăzi „fiul unul născut al unei văduve,”; care se poate exceptiona din multe puncte de vedere. Întălesul adevărat ar fi că din cetate scoteau pe „unicul fiu al unei văduve”, ori „un singur fiu....“

Citatele sunt luate — cred — din ediția oficială a noastră, dar cu toate asta reflecțivele lăsate pretutindenea displace urechii, și aşa era mai bine dacă se adăugeau unde le reclama lipsa. La pag. 58 în loc de „tinărul și zic școală” — tinărul ţie-ți zic — școală; totacolo în loc de „și a sezon mortal” se poarte: și s'a scusat...

Precum știm, pentru noi dintre toate edițiile tipărite ale sfintei Scripturi, numai ediția de Șaguna e obligătoare, deci toate citatele au să fie luate de acolo. Din cazul aci prezintă însă ni se învederează că dacă avem gândul să tipărim o carte cu conținut bisericesc, citatele decopiate din ediția amintită, nu sunt corecte din punct de vedere gramatical și uneori lexical, care

împrejurare ne impune pregnant, punerea sub tipar a unei ediții din sf. Scriptură, care să fie opul sfânt al vremii de azi literare — gramaticale și lexicale.

Continând cu prezintarea greșeliilor stăturate în „Istorioarele biblice” de N. Crișmariu, astă că la pag. 62, zicerea „s'a auzit că este în casă” încă e puțin întălesă, mai corect ar fi — că este la o casă, sau se „află într-o casă”; în piesa 23 în loc de „s'a suț cu dânsii într'un munte înalt deosebi”, s'a suț cu dânsii într'un munte înalt unde și-a schimbat față... Cuvântul „deosebi” e superflu acolo, dar și să nu fie de prisos, ar fi să se înlocuiască cu o notiune mai vulgară, prin ce și mammalul și-ar câștiga mai mulți prieteni.

În recenzie mai sus promenită să zis, că limbajul cărții fiindcă reproduce și redactează textul biblic este simplu și vioiu. Limbajul e drept că nu-i meșteșugit, dar după a mea părere tocmai pentru aceea i-se îngăduie observarea că predarea ar trebui să fie mai curgătoare, mai rotunzită, și nu ruptă cum este cea a sf. Scriptură. Manualul pentru școală avea mai norocoasă înrăurire, dacă se usă de limbajul biblic, dar cu omisiunea limbajului staccat că era posibil și a legătoarei „și”, care atâtă plăcuteală aruncă asupra piesei. La pagina 56 b. o într-o singură zicere obvine de cinci ori conjunctiunea, deși același înțeles să putea reda fără un singur „și”.

Conform făgăduinței de mai sus, iată făcuiu răvașul greșelelor ce sau stăturate fie cu tiparul fie cu condeiul; m'Am ținut să fiu minuțios de tot, dreptce nici răvașul nu-i complet; un articolă căsă cel de față b. o. era să și uite, că interpuțiiunea în manual lăsa mult de îndreptat, cu prilejul unei ediții noi.

Tot ce-am scris despre „Istorioarele biblice” le-am făcut în bunăcredință și cu scopul de a împrietini carteau cu factorii catehizației în parte, și pentru a însemna modalitățile tehnice în favorul cărții.

Că-l iubim acest nou oaspe al literaturi bisericesti, vom dovedi-o prin îmbrățișarea lui, prin împărtirea lui școlarilor, lucrând apoi într-acolo, ca să aducă folos. Si acest salut literar trebuie să-l manifestăm cu atâta mai vârlos, cu cât cartea e productul diecezei noastre, care împrejurare poentează bucuria.

Dat în F. Oșorhei la 15/28 August 1907.

Petru Popa
par. ort. rom.

Din trecutul nostru cultural.

Roeslerianismul și argumentele pro și contra. Teoria lui Roesler¹⁾ este o dezvoltare științifică a teoriei lui Sulzer și alui Engel. Roesler

1) S'au întors dela continuitatea noastră la roeslerianism marii învățăți străini: Nikloschich (Românii s'au născut în Iliria, e părerea lui) și Tomaschek (R. s'au născut în Tracia). Au combătut roeslerianismul: I. Lung și Traugot Tamm (germani), L. Pič (bohem); iar Ghibbon (englez), Thierry (francez), Ranke și Mommsen (germani) sunt pentru continuitate în Dacia-Traiană și unitatea elementului românesc întreg.

susține, că neamul românesc s'a format în sudul Dunării, în Moesia și Tracia și abea în veacul al XIII-lea a început să se strecură sporadic, pe început și pe pitite, peste Dunăre, în Dacia-Traiană.

Argumentele pe care le folosește Roesler, pentru susținerea teorii sale, sunt filologice și istorice. Istoric, cu minte logică, a fost; dar pe terenul filologic era cu totul nepregătit iesusitul invățat. Să vedem argumentația lui:

1. Argumente filologice: a., Goți au trăit multă vreme în Dacia-Traiană, dar din limba lor, (deși s'a tradus și biblia în acea limbă, de episcopul Ulfila), din limba lor germanică, n'a rămas nici o urmă în limba daco-română¹⁾; deci, lipsa de urme, dovedește lipsa de contact, iar aceasta e dovadă de neconviețuire, pe același teritor. b., Multimea elementelor albaneze în limba daco-română, dovedește conviețuirea între cei dintâi, cu cei din urmă, deci „daco-români” cu limba lor, sunt din peninsula balcanică, c., Marca, înrudire a dialectului macedo-român cu cel daco-român, dovedește o unitate a acestora deci un teritor al formării lor.

Ad. 1. Contra-argumente, față cu cele susținute de Roesler și anume: a., Dela Goți (și Gepizi) cari sunt popoare germanice, puteau primi limba română elemente tot atât de bine în peninsula balcanică, cum puteau primi și în Dacia-Traiană, căci în amândouă aceste ținuturi au stat aceste popoare. Dar pe când dela Cumani de es. au rămas sporadice amintiri în câmpile României de astăzi și în nume de familii, urme de limba și poporul gotic, n'au rămas nici în dreapta nici în stânga Dunării, din care imprejurare se vede, că Goții²⁾ au fost două popoare rătăcite în drumul năvălirilor barbare, puțin rezistente, pentru a putea lăsa urme profunde, din susțitul lor, posteritații; și aceasta nici în peninsula balcanică (limba macedo-română, albaneză și c. lt.) nici în Dacia-Traiană. b., Elementele albaneze, mai exact, (pentru timpurile depărtate din cestiiune), elementul iliric, din litoralul dalmatin de astăzi, este din epoca latină, timpul republicei romane învățat cu limba latină, pregătind începaturile de formăjune a limbii românești (Vezi: O. Densusianu, Op. cit. pg. 291); și ei răvărsare este cu mult anterioară indicațiuniei cronologice roesleriane³⁾, nejustificate. c., Afinitatea intimă dintre dialectele daco-român și macedo-român adverește, ce e drept, formarea într-o comunitate teritorială și etnică a poporului românesc, dar aceasta în perioada latină, când acea limbă înflorea în peninsula balcanică (pe timpul grăndoarei Republicii și timpul împăraților, până la Aurelian), — în care timp Dunărea era nu despărțitoare, ci arteră

¹⁾ „Daco-român” însemnază, elementul etnic (de popor român) din Carpați și dela Dunăre.

²⁾ Moștenirea lor este numai „Codex argenteus”, adică traducerea lui Ulfila, (fragment) făcută s. Scriptori în limba poporului său, pe care nici creștinismul nu l-a putut măntui de dispariție.

³⁾ Compară capitolul: Elementele prime ale l. române, din acest studiu.

de legătură a neamurilor celor două maluri ale sale și nimic altceva⁴⁾.

2., Ca argumente istorice, aduce Roesler: a.) Lipsa de documente istorice, la scriitori (cronicari și istorici), în cari să se vorbească despre țară și popor românesc, înainte de veacul al XIII-lea; b., Lipsa de instituții proprii ale Românilor, dincoace de Dunăre, și împrumutarea acelora, la organizarea principatelor Muntenia și Moldova, după model slav și bizantin, pe când în peninsula balcanică se găsește, în părțile tesaliote și ale Epirului, după cronicarii greci, în evul mediu, o „Valahie mare”.

Contra argumente, ad 2., a., Dincoace de Dunăre se găsesc, la anul 1164 „Valahi”, până la granitele Galiciei. O seamă dintre ei conduce armata lui Emanuil Comnenul, împăratul constantinopolitan, prin strămtorile Carpaților, în Ardeal, contra Ungariei. Într'un document dela anul 1231, se pomenesc locuitori din vremuri adânci, uitate, Români, în ținutul Făgărașului: „Terram Buje (Buia, de azi) terra Zumbuthel conterminam (vecină cu Sămbăteni ori Sămbăta) et nunc in ipsa terra Blacorum existentem... a tempore humanam memoriam transennte... extitisse fertur”. — Într'alt document, dela 1211 se vorbește de pădurea „Blacorum et Bisenorum”. Biseni au venit, se știe, în călăciile Maghiarilor, revărsându-se prin strămtorile Ardealului în acea țară, și așezându-se, — încât Maghiarii întrând dinspre apus la cucerirea Ardealului și mai târziu, i-am găsit alătura căi Români (Blacos). La 1223 găsim Români la Michelsberg (G. D. Teutsch) în părțile Sibiului. — La 1222, cavalerii din ținutul Bârsii primesc voie dela regele Andrei II să măsoare niște teritorii, între căi „Terram Siculorum aut per terram Blacorum”, (R. Bergner zur Topographie v. Siebenburgen, în „Ausland”). — Ce dovedește toate astea? Că Români trebuia să fi fost locuitorii muntilor Ardealului, (în veacurile 9 și 10) cărora le dăduseră în veacul 11 numele lor, din „tempus immemorabile” — sau uitate, de vechi ce erau.

b., „Jus olahale” și organizarea chinezatelor și voievodatelor, cari sunt instituții străvechi, patriarhale, instituții anterioare organizării statelor slave la Dunărea de jos, (I. Bogdan, Voivodatele române), sunt tot atâtea dovezi, cari sguduesc temeliile roeslerianismului, fără însă ca prin aceasta ele să devină stâlpi ai excludivismului teoriei continuității noastre depline în Dacia-Traiană²⁾ și a latinității pure a limbii noastre românești, cum vestiseră cuvântul Apostolii nostri blâjeni.

(Va urma.)

¹⁾ Formele grecești-vechi (din limba classică), vetero-bulgare (paleoslave) au intrat, primele, în limba română fie prin intermediara latinei, fie prin comert ori viață politică-religioasă (cele din urmă), după cele ilirice și baza cuceritoare, limba latină; iar elementele neogrecești, bulgare, germane, franceze ori chiar maghiare — sunt foarte târzii și fără vre-o importanță fundamentală, în ce privește caracterul și structura limbii române.

²⁾ Scriitorii români Rufus, Entropius și Flavius Volpiseus spun, că după răsboiele traianice Dacia a

CRONICA.

Escoala Sa Domnul Ministrul de culte și instrucție publică, prin rescriptul său Nr. 48915/1907 dd. 31 Maiu, a. c. a. oprit din toate institutele de învățământ din patrie manualul școlar cu titlul: „Geografia pentru școalele poporale. Cursul I. Edițunea V, aprobată de comisiunea școlară arhidicezană. Prețul unei exemplare legat 36 fil. Blaj. Tipografia Seminarului arhidicezan”, și că învățătorimea noastră are să se feră de întrebuițarea acestui manual în școală.

Metoda limbii maghiare. Pentru usurarea învățământului limbii maghiare în școalele noastre elementare, d. I. V. Stan, profesor la seminarul Andreian din Sibiu, făcut o simțită usurare dăscălii noastre întocmînd „Limba maghiară pentru anul I și II de școală” după metoda directă, adică conform acelui proces natural, cum își învăță mama copiii să vorbească. După aceasta metodă învățătorul în timp scurt poate dovedi spor surprinzător, și rămâne vreme destulă să se ocupe și cu celealte obiecte de învățământ și scapă și școala de vecinica înfruntare, ce i-se face, că nu poate dovedi progres suficient în limba maghiară. Într-o broșură separată intitulată „Indrumări metodice” a cuprins să saturile de lipsă pentru orientarea învățătorului la folosirea manualului de mai sus. Ambele se vând la Librăria arhidicezană și la autor (Sibiu, str. Măcelarilor, 27) și anume: Limba maghiară cu 50 fil. iar „Indrumările metodice” cu 30 fil. La comandele adresate de adreptul autorului un rabat de 12%.

Advocat nou. Ni se scrie: Am onoare a Vă aduce la prețuita cunoștință, că mi-am deschis cancelăria avocațială în Oradea-Mare, strada Beothy Odör Nr. 4, visă-vis de catedrala gr. cath. Cu 1 Novembre a. c. n. însă o să mă mut cu cancelaria pe strada Teleki nr. 5, a doaua casă dela casa orașului. Cu distinsă stima Dr. Nestor Porumb, avocat.

Necrolog. Cu inimă frântă de durere, prin aceasta, aducem la cunoștință tuturor neamurilor, amicilor și cunoscătorilor, că dulce și neuitatul nostru fiu respectiv frate: Coriolan Siminic Andron în urma unui grav morb a adormit în Domnul, Marți în 28 Aug. (10 Sept.) a. c., la orele 7 seara, în etate de $7\frac{1}{2}$ ani. Înmormântarea i-se va face Joi, în 30 Aug. (12 Sept.) a. c. la orele 10 a. m. Nemângăiați și adânc întristăți fiind, vărsăm lacrimi de profundă durere pe scumpele lui temâșise pământești, rugând pre Tatăl ceresc, să-l primească în corul ingeresc, în aleșilor săi. Eternă-i fie amintirea! Sara-vale, la 28 Aug. (10 Sept.) 1907. Simeon Andron, inv., ca tată. Emelia Andron, ca mamă. Petru Andron, ca soră.

Râmasă pustie de antohtoni (locuitori străvechi) și să a colonizat cu oameni „ex toto orbe romano” (107), apoi acești coloni au părăsit Dacia sub Aurelian (271), lăsând-o pustie, după 105 ani, de viață română, petrecută în „Dacia Felix” sub stăpânirea Romei.

Sărbările iubilare ale Reuniunii sodalilor români din Sibiu întemeiată la 1867 de către memuritorul protopopânt al meseriașilor nostri Nicolae Cristea și condusă de el până la 1897, „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” împlineste în anul 1897 până astăzi ea și condusă de actualul președinte dl Victor Tordășianu. Comitetul Reuniunii, pe cum se știe, hotărare a luat să serbeze aceste date, destul de rare în viața noastră publică, în mod vrednic. Datul sărbărilor să a statut pe zilele din 28 și 29 Septembrie n. a. În vedere acestor sărbări la Reuniune se desvoaltă o activitate febrilă.

Trupa diletanților urmează cu mult zel probele, pentruca piesa „Malițiosul”, plină de veselie, să procure participaților momente de adevărată elevație susținută. Între diletanți e și dl D. Axente și încă cu rolul principal, cel care storsese admirătuna noastră în „Vladuțul mamei”. Dl Candid Popa, zelosul dirigent al corului, a instruit corul mixt, ajuns acum la aproape 70 persoane, dame și domni, în tot cursul verei și continuă a fiene probe și acum aproape zilnice, aci cu voci singurative, aci cu corul compact. Între piesele de concert se numără și „Răsunetul Ardealului” cu partii de cor mixt și solo. Comitetul Reuniunii și comitetul aranjator al festivităților, în frunte cu viceprezidentul G. Poponea, e și el în plină lucrare.

Membrii actuali ai Reuniunii (domni și dame) din acest prilej vor primi câte o frumoasă distincție jubilară, iar cei bine meritați prin făpturile lor pentru înflorirea Reuniunii, vor primi câte o diplomă jubilară. Apel s-a făcut către toate Reuniunile noastre de meseriași să ia parte prin reprezentanți la sărbările Reuniunii sibiene, acest resultant al muncii desinteresante. În proiect e, pe lângă reprezentanția teatrală și pe lângă concertul festiv, asistarea corporativă la serviciul divin din biserică catedrală, unde cântările liturgice le va executa corul bisericesc al Reuniunii; presentarea corporativă la I. P. S. Sa domnul arhiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, prea bunul patron al Reuniunii; depunerea către a unei coroane pe mormântul nemuritorului întemeitor al Reuniunii, de pie memorie Nic. Cristea și pe al marelui fundator Dem. Andronic; o întrunire sărbătorescă în Reuniune, un banquet festiv și o petrecere cu joc după concert în sala mare dela „Gesellschaftshaus”.

Cronică bibliografică.

Luceafărul Nr. 17 cu următorul sumar: O. Goga, Iosif Vulcan, Al. Ciura, Aduceri aminte. G. Murnu, Monuments antiques din Roma: Palatinul, Maria Cunțan, Răsare (poezie). I. Borcia, Ifigenia în Tauroidea de Goethe, Act V. O. C. T. Bicentenarul lui Buffon. O. C. T. Foi răsărete. La noi, în viisoara de M. Sadoveanu. M. Sadoveanu, Gearta, Zoe Garbea, Expoziția de artă din Veneția (1907). Cronica: † B. P. Hașdeu. Asociația națională în Arad pentru cultura poporului român. Un îndrăzneț Barbarie. Știri. Ilustrații: Vederi din Roma: Palatinul.

Viața Românească II. 8 din lași aduce foarte valoroase studii și bucați literare. În special amintim un temeinic studiu de actualitate pentru românism:

Social-democratizm sau poporanism? de C. Stere. Mai cuprinde studii, critice și bucăți literare, versuri și proză, de St. O. Iosif, Al. Vlăhuță, Sadoveanu, Brătescu-Voinești, informații asupra vieții românești din Basarabia, Bucovina, și a.

Népmivelés II. 7-8, are un bogat cuprins, din care amintim: Descentralizarea culturală (întemeerea de muzeu, biblioteci, și a) Pregătirea meseriașilor, Școala din Mannheim, Munca elevilor, Tinerimea școlară și familia, Creșterea estetică, și a.

Concurs.

Pe baza rezoluției consistoriale din 30 August a. c. Nr. 2032 pentru îndeplinirea parohiei de **clasa I, M. Ceica** se escrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: a) pământ parohial 6 holde 12/4 s. □. b) dela 100 numere, căte o vică cucuruz sfârmat și una ziuă de lueru. c) stolele uzuale, și anume: dela botez 1 coroană, dela festanie 1 coroană, liturgie privată 2 cor. pentru înmormântare mare dela 6 coroane în sus, iar dela mică 2 coroane și alte accidentii.

Pentru cvartir se va recurge la ministru cerându-se relut, eventual se va îngrijii comuna bisericăască.

Dacă nu s-ar afla recurenți de clasa I se vor admite și de clasa II.

Recursurile se vor trimite în terminul prescris conform Regulamentului în vigoare.

Beiș, la 3/16 Sept. 1907.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu *Vasile Papp* protopopul Beișului.

—□—

1-3

În sensul concluziei consistoriale de sub Nr. 1770 a. c. pentru îndeplinirea parohiei vacante de **clasa II, Nan-Hidișel** se escrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: a) casa parohială, b) pământ parohial 9 holde, c) stolele uzuale și d) întregirea dela stat după evaluația alesului.

Reflectanții au a-și trimite recursurile ajustate conform Regulamentului în terminul prescris.

Beiș 30 Aug. 1907.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu *Vasile Papp* protopopul Beișului.

—□—

1-3

Pentru îndeplinirea postului de paroh de **clasa III**, din comuna **Mihaleu**, ppiatul Tinca, comitatul Bihor cu termin de alegere pe ziua de **9/22 Oct.**, a. c. pe lângă următoarea dotație: 1) cvartir liber cu un intravilan de 799 □. 2) pământ arătoriu 6 (1489/1600) jugere. 3) dela fiecare casă 30 litre de cucuruz sfârmat; și întregirea dotației dela stat pentru preoți fără 8 clase 628 cor. 46 fil.; și stolele îndatinate.

Dările publice le va solvi alesul.

Reflectanții la aceasta parohie recursele lor ajustate conform regulamentului, și adresate comitetului parohial le vor subsemna subscrисului protoprezbiter

cel mult până în ziua 7/20 Oct. și se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în parohie spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu mine: *Nicolae Roxin* protoprezbiter.

—□—

1-3

Pentru îndeplinirea definitivă a posturilor de învățători dela școalele confesionale gr. or. rom. din **Ierșnic** și din **Mély-Nadăș**, tractul Belințului, se escrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sunt:

I. În **Ierșnic**: 1) în bani gata 270 coroane; 2) în naturălii 13 măji metrice, jumătate grâu, jumătate cucuruz în preț de 130 cor; 3) pentru lemne, din cari e a se încălzi și sala de învățământ, 60 cor. Restul până la minimul legal, se va acoperi prin ajutor dela stat, asemenea și cincenalele. Mai are încă 10 coroane pentru scripturistică, 10 coroane pentru conferință, 10 coroane pentru adunarea generală, apoi de înmormântare de prunci, unde e poftit 40 fil., și de om mare de asemenea unde e poftit 80 fil. În fine locuință în natură cu grădină de 800 □.

II. În **Mély-Nadăș**: 1) în bani gata 320 cor.; 2) 3 jugăre pământ; 3) 13 măji metrice bucate; 4) 80 coroane pentru lemne, din cari este a se încălzi și sala de învățământ.

Mai are apoi 10 cor. pentru scripturistică și 10 cor. pentru conferință și în fine locuință liberă, supradică și grădină în măsură prescrisă.

Reflectanții la aceste posturi sunt poftiți a-și trimite petițiile instruite în regulă comitetului parohial respectiv, pe calea oficiului protopopesc gr. or. rom. din Belinț (Bélincz, Temes-megye), având a se prezenta odată în terminul concursual în sf. biserică din parohia unde dorește să ajungă, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Belinț, în 31 August v. 1907.

Comitetele parohiale.

În conțelegeră cu mine: *Gherasim Sârb* protoprezbiter.

—□—

1-3

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătoreschi din **Voivodeni**, pe baza disp. Ven. Consistor diecezan, de sub Nr. 5042/1907, se escrie concurs din oficiu, cu termin de **30 zile** dela prima publicare în organul diecezan.

Venitele sunt: 1., în bani 200 cor. 2., lemne 4 stângeni (și pentru sala de învățământ). 3., pentru scripturistică 12 cor. 4., pentru conferință 24 cor. 5., venite cantorale dela înmormântări mici 50 fil., mari 1 cor., iar cu liturgie 2 cor. 6., cvartir și grădină și 7., întregirea dela stat până acum staverită în 200 cor. Tot dela stat se vor cere și eventualele cincenale. Vor fi preferați recurenții, cari vor dovedi, că posed cunoștință notelor, spre a putea conduce corul existent.

Recursele ajustate cu documentele recerute, și adresate comitetului parohial din Voivodeni, să se subsemneze Oficiului ppesc gr. or. rom. din Butyn

(com. Arad), având recurenții a se prezenta în terminal de sus, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Buteni, la 3/16 Septembrie 1907.

Ioan Georgia pprezv. adm. ppesc.

—□—
2—3

Pe baza rezoluției Venerabilului Consistor de dîl 30 Iulie 1907 Nr. 1732/1907 B, prin aceasta se scrie de nou concurs pentru îndeplinirea parohiei a două vacanță din **Oradea-mare**, (Nagyvárad-Ujváros) cu termin de recurgere de **30 zile** dela prima publicare în organul hicezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: 1. Dela biserică 200 cor. 2. Dela Oraș 426 cor. 3. Venitele stolare 165 cor. 4. interesele fundațiunii Takécs și Rózsa 64 cor. 5. Întregirea dela stat, în care se cuprind 300 cor. și relul de cvartir 1188 cor. 52 fil. 6. Pentru serviciul ce va prestă la spitalul alienaților va primi anualminte 200 cor. De tot 2144 cor.

Parohia fiind de **clasa primă**, dela recurenți se recere evaluația prea scrisă în §-ul 17 al Regulamentului pentru parohii din 1906.

Serviciile bisericești alegându-l preot va avea ale îndeplini împreună cu parohul-protopop cu săptămâna. La caz însă când parohul-protopop va fi ocupat cu agendele oficioase protopopești alesul e îndatorat a-l substitui pe acesta atât în serviciile bisericești cât și în funcțiunile obveninde în parohie.

După ce parohia nu se poate împărți teritorialmente între cei doi parohi, aşa se decide, că aceea și deacum înainte rămâne una pentru ambii parohi, având înse stolele obveninde a le împărți ambii preoți între sine în părți egale.

Alegându-l preot are să catechizeze la toate școalile elementare, civile comunale și confesionale de pe teritorul parohiei, precum și la școala inferioară de industriași fără a aștepta vre-o remunerație dela comuna bisericească ori dieceză.

Recursurile ajustate cu documentele prescrise și adresate comitetului parohial din Oradea-mare (Ujváros) sunt a se așterne P. O. Oficiu protopreveritul din Oradea-mare, în terminul indicat mai sus, iar recurenții cu observarea dispozițiunilor §-lui 20 din Regulamentul pentru parohii, vor avea să se prezinte în s. biserică din Oradea-mare (Ujváros), spre a-și arăta desteritatea rituală și omiletică.

Dat din ședința comitetului parohial ținută la 9/22 Iunie 1907.

*Nicolae Zige,
pres. com. par.*

*Nicolae Firu,
not. com. par.*

In conțelegeră cu: *Toma Păcală protopop în Oradea-mare.*

—□—
2—3

În urmarea incuițării Venerabilului Consistor gr. ort. rom. orădan de sub Nr. 153 /B 1907 se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei de **clasa III-a Poenile de Jos** din tractul Vașcoului cu termin de alegere pe **30 Septembrie** v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1) Intravilanul de sub Nr. 16 a cărții funduare cu teritor de 623 st. □ a cărui venit anual e 30 cor.; 2) Estravilanul de sub Nr. 110 a cărții funduare în mărime de 2 holde catastrale și 1587 st. □ cu venit anual de 40 cor. 3) Alt estravilan în mărime aproape de 2 holde cu venit de 30 cor. 4) Venitele stolare:

dela botez 40 fil., dela înmormântare mică cor., iar dela înmormântare mare 4 cor. 40 fil. și dela cununii 2 cor. 5) întregire dela stat pentru preoții sub 8 clase 709 cor. 64 fil.

Dările publice le va solvi cel ales, asemenea se va îngrijii și de cvartir.

Ceice vor reflectă la aceasta parohie sunt poftiți a-și trimite rugările lor ajustate conform §-lui 13 din statutul organic și adresate comitetului parohial concernent, subsemnatului în Segyest p. u. Rieny c. Bihor, iar în vre-o Dumineacă ori sărbătoare, cu observarea §-lui 20 din regulamentul pentru parohii să vor prezenta la sf. biserică din Poenile de Jos spre a-și arăta desteritatea în cant, tipic și oratorie.

Comitetul parohial.

In conțelegeră cu: *Moise Popoviciu adm. protopopesc.*

—□—
3—3

Pentru îndeplinirea stațiunei învățătoarești dela școala gr. ort. rom. din **Săud**, popiatul Vașcoului se scrie concurs cu termin de alegere pe **30 Sept.** v. a. c.

Emolumentele împreunate cu aceasta stațiune sunt: 300 cor. în bani, 10 metri lemne venitele canoriale 60 cor. cvartir cu grădină; întregirea salarului și cvincenvalul se cere dela stat.

Cei ce doresc a reflectă la aceasta stațiune sunt poftiți a-și trimite recursele lor, ajustate conform §-lui 61 din regulament și adresate comitetului parohial concernent, subsemnatului în Segyest p. u. Rieny (c. Bihor) iar în vre-o Dumineacă ori sărbătoare să pot prezenta la sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial.

In conțelegeră cu: *Moise Popoviciu adm. protopopesc.*

—□—
3—3

Prin penzionarea și respective moartea inv. Petru Avramuț devenind vacant postul de învățător dela clasele III - VI de băieți din comuna **Toracul-mare** com. Torontal, prin aceasta se scrie concurs cu termin de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele anuale sunt: salaf în bani gata 400 cor.; 4 jugere pământ arător de clasa I a cărui arendă anuală este minim 200 cor.; până ce comuna bisericească va edifica cortel corespunzător, alesul va primi pentru cortel un relut anual de 150 cor.; pentru conferință și adunările districuale 20 cor.; scripturistica 10 cor. La înmormântări alesul va participa pe rondat cu ceilalți doi învățători pe lângă o taxă de una coroană; dela părăstas 1 cor.

Alegândul va avea să împlinească și să conducă cântările bisericești în strana dreaptă și a se îngrijii de școlari pentru a-i instruă în răspunsurile de cântări rituale, — se pretinde pe lângă evaluația învățătoarească să aibă 4 clase medii și să fie capabil de a instruă și conduce cor vocal fără altă remunerare. Alegândul va avea să intrueze și școala de repetiție cu băieții deobligați. Cei cu evaluație mai inferioară nu se vor admite în candidare.

Recursurile instruite cu toate documentele prescrise de lege și adresate comitetului parohial au a se trimite P. O. Domn Paul Miulescu protopop și inspector școlar în Nagy-Komlos (Torontal) iar până la alegere

are să se prezinte în sfânta biserică pentru a-și arăta deșteritatea în cant și tipic.

Dat din ședința com. par. dela 12/25 Aug. 1907.

Pavel Cicala
notar com. par.

Iuliu Raşa
not. com. par.

Pentru conțelegeră; Paul Miulescu protoprezbiter.

3—3

Licitățiune minuendă.

În conformitate cu concluzul Ven. Cons. diecezan gr. ort. rom. din Arad de dñs 27 iulie (19 Aug.) 1907 Nr. 2148/1907 se publică licitație minuendă pentru renovarea Sf. biserici gr. or. rom. din comuna Odvoș pprezv. M. Radna cu prețul de exclamare 1146 cor. 80 fil. pe ziua de **16/29 Sept.** 1907 la 3 oare d.m. în localitatea școalei din loc. Licitanții au să depună ca vadiu 10% din prețul de strigare, sau în număr, sau în papire de valoare. Preliminary de spese și condițiunile de licitație se pot vedea la of. parohial din loc. Comuna bis. își rezervă dreptul de a da lucrarea spre executare aceluia dintre licitanți, în care va avea mai multă incredere. Licitanții nu-și pot forma drept de a pretinde călătorie și diurne pentru participare la licitație.

Contractul încheiat pentru întreprinzători va fi valabil după subscrivere, iar pentru com. bis. numai după aprobarea Ven. Cons. diecezan.

Din ședința com. par. gr. or. rom. din Odvoș, ținută la 19 Aug. (1 Sept.) 1907,

Aurel Raica
pres. com. parohial.

Nicolae Dima
notarul comitetului.

2—3

Compactor român în Arad

Iustin Ardelean

Strada Weitczer János Nr. 13.

Execuță grabnic și prompt
tot soiul de lucrări, atingătoare de a-
ceasta branșă.

Legătură fină și durabilă.

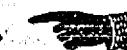
Prețuri moderate.

10

„Janus” institut de asigurare mutuală pe viață în Viena
s'a fondat în anul 1839, din partea unui grup de bărbați nobili,
este cel mai vechi „Institut mutual de asigurare pe viață”

pentru Austro-Ungaria.

Se bazează pe legile mutualității în puterea cărora accidentul capitalului anual trece în favorul celui asigurat.

 Premii ieftine. Condiții de asigurare favorabile.

Imprescriptibilitatea polițelor după 3 ani. Plătirea în caz de duel și sinucidere după 5 ani.
Asigurare gratuită pentru caz de războiu. — Fără timbru de poliță și taxă de stat — Plătire la moment.

Starea de asigurare 111.000,000 cor. | **Averea institutului 31.000,000 cor.**

Sumele de asigurare plătite până acum 56.000,000 cor.

Informatiuni îndatoritoare dă:

Agentura generală pentru Ungaria de sud în Timișoara-Fabric

Lerchengasse Nr. 17. N-rul Telefonului: 422). (10)

Tipografia diecezană,

Arad, strada Batthyányi Nr. 2. Telefon pentru oraș și comitat: 266.

fiind aranjată după cerințele moderne își recomandă atelierul său executând orice lucrări atingătoare de această branșă, grabnic, lucrări cu gust, pe lângă cele mai moderate prețuri.

Comande se primesc și prin telefon.